

SWU
73
ANNIVERSARY

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-259-6172

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันพุธที่ 24 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2565 หน้า 1,3 - มูลค่าข่าว 377,730.-

ประเทศไทยในยุคนี้เรื่อง การติดต่อสื่อสารทันสมัยแพร่หลาย ถือว่าไม่น้อยหน้าประเทศพัฒนาแล้วทั้งหลาย...มีผู้คนมากมายที่สามารถติดต่อสื่อสารตามใจสั่งได้ทุกที่ทุกแห่งได้ง่าย ๆ โดยไม่ต้องเดินทางไปมาหาสู่ก็เพียงแต่ใช้โทรศัพท์... และในยุคนี้โทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือก็แพร่หลายทั่วไปตั้งแต่ในครอบครัวใหญ่ไปจนถึงบ้านไร่ปลายนา ถึงกระนั้น...ในขณะที่การติดต่อสื่อสารสามารถทำได้ง่ายดาย แต่...ไม่ม่เชื่อที่ต้องเชื่อว่า "สังคมไทยยุคนี้เป็นสังคมโดดเดี่ยว"...

"คนไทยตายเดียวตาย" มากขึ้นเรื่อย ๆ
ทั้งจากสาเหตุ "ป่วย-คิดสั้น-ขาดกรรม"
"ตายมานานโดยไม่มีใครรู้" ก็มีต่อเนื่อง
วันนี้ "ทีมสถิติเดลินิวส์" ชวนพลิกเพิ่มดูเรื่องนี้...ที่ยุคนี้คือ

เป็น "ปัญหาที่มองข้ามไม่ได้แล้ว!!" โดยที่... "ปัญหาในลักษณะนี้ในสังคมไทยทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญ เพราะนับวันจะมีแนวโน้มที่ในสังคมไทยจะมีกรณีปัญหาในลักษณะนี้เกิดเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ" ...นี่เป็นส่วนหนึ่งจากการสะท้อนไว้โดย ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม ที่ปรึกษาโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาศักยภาพชุมชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ซึ่งผู้สันักการจิตวิทยาเชิงสังคมท่านนี้ได้ระบุไว้ชื่อว่า...จากการที่ "สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป" ได้เกิด "ผลพวงทางลบ" ประการหนึ่ง คือเกิดสภาพการที่เรียกว่า... "สภาวะโดดเดี่ยวทางสังคม!!"

ทั้งนี้ ตัวอย่าง "ผลร้ายสืบเนื่องจากผลพวงทางลบ" หรือจาก "สภาวะโดดเดี่ยวทางสังคม" ดังที่ ดร.วัลลภ ระบุ นั้น ก็อย่างเช่น... เมื่อเร็ว ๆ นี้มีรายงานข่าวชายวัย 38 ปีรายหนึ่ง เสียชีวิตอยู่คนเดียวเพียงลำพังในบ้านพักมานานกว่า 4-5 ปี โดยที่เพื่อนบ้าน หรือแม้แต่ญาติ ๆ ก็ไม่รู้! ซึ่งกรณีนี้ถ้าหากภาพ "สภาวะโดดเดี่ยวทางสังคมในสังคมไทย" ยุคนี้...

ที่น่ารู้ "ตายเดียวตายโดยไม่มีใครรู้!"

การ "เสียชีวิตเพียงลำพัง" ที่เคยเกิดขึ้นในสังคมไทยนั้น ใน

**'อยู่โดดเดี่ยว' เพิ่มขึ้น
'ตายเดียวตายที'
บ่งชี้ 'ไทยน่าห่วง!!'**

แต่ละกรณีนั้นอาจจะแตกต่างกันในรายละเอียด แต่ก็ล้วนเป็นเรื่องเศร้า สลดหดหู่ ซึ่งในช่วงที่โควิด-19 ระบาดหนัก การ "ตายโดดเดี่ยว-ตายเดียวตาย" ก็เกิดมากในไทย และเมื่อโควิดสร้างชาลงในประเทศไทยก็ยังคงเกิดกรณีที่น่าเศร้าลักษณะนี้อยู่อย่างต่อเนื่อง... โดยที่เรื่องนี้...กรณี "เสียชีวิตคนเดียวตาย" นี้...ก็สะท้อนอีกหนึ่งปรากฏการณ์สังคมไทย สะท้อนให้เห็นภาพ "ไทยในยุคสังคมเหงาม" และ "สภาวะโดดเดี่ยวทางสังคม"...

เกี่ยวกับปรากฏการณ์นี้ กับยุคสังคมเหงาม-สภาวะโดดเดี่ยวทาง

สังคม.. “ทีมสก็๊ปเดลินิวส์” ขวนย้อนดูข้อมูลจากที่ ดร.วัลลภ ที่ปรึกษาโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มศว เคยให้แง่มุมมองไว้ ซึ่งโดยสังเขปนั้นมีว่า... การที่คนไทยยุคนี้เกิด “สภาวะโดดเดี่ยวทางสังคม” นั้นก็มาจากหลาย ๆ ปัจจัย แต่ที่แน่ ๆ ก็คือ... *คนไทยตกอยู่ในสภาพอ้างว้างมากขึ้นเรื่อย ๆ...* และก็ส่งผลทำให้สังคมไทยมีแนวโน้มที่จะมี “กรณีปัญหา” ในลักษณะนี้เกิดเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ...

อ้างว้าง-เดียวดาย... “ตายโดดเดี่ยว!!”

นอกจากนั้น ทางผู้จัดทำกรณีจิตวิทยาเชิงสังคมท่านเดิมยังได้

มีการสะท้อนแง่มุมเพิ่มเติมเอาไว้อีกว่า... ในสังคมไทยยุคปัจจุบันนี้มีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ต้องใช้ชีวิตอยู่เพียงคนเดียวตามลำพัง โดยที่ “ไม่มีคู่ชีวิต ไม่มีลูกหลาน ไม่มีญาติพี่น้อง ไม่มีเพื่อนฝูง ที่จะคอยช่วยดูแลกันและกัน โดยในช่วงไม่กี่ปีมานี้กรณี “นำสร้าสดใจระคนนำตกใจ” เกี่ยวกับการที่มีผู้ “ตายโดดเดี่ยว-ตายเดียวดาย” เพียงลำพัง “เป็นเวลานานโดยที่ไม่มีใครล่วงรู้!” นั้น “เกิดในไทยอยู่บ่อย ๆ”...

“จากการที่สังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้ครอบครัวไทยมีขนาดที่เล็กลง จากเดิมที่มักจะอยู่รวมกัน

เป็นครอบครัวใหญ่ แต่จากเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ก็ได้ทำให้ครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ”...นี่เป็นอีกหลักฐานของความสำคัญที่นักจิตวิทยาผู้สันตติกรรมจิตวิทยาเชิงสังคมได้สะท้อนผ่าน “ทีมสก็๊ปเดลินิวส์” ไว้ ซึ่งเมื่อตอนที่โควิด-19 ระบาดรุนแรง ก็สะท้อนภาพ “ยุคสังคมเหงา” ที่บังขึ้น...

“ตายโดดเดี่ยวมิใช่เรื่องไกลตัวคนไทย”

ทั้งนี้ ทาง ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม ยังสะท้อนถึงปัญหานี้ผ่าน “ทีมสก็๊ปเดลินิวส์” ไว้ว่า... ยุคนี้ “สังคมไทยอยู่ในภาวะน่าเป็นห่วง!!” เพราะกลายเป็นสังคมเหงาที่ “มีผู้อยู่ลำพังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ” อีกทั้งหลายคนยังมีพฤติกรรมผิดตัวออกจากสังคมด้วย ซึ่งกลุ่มเสี่ยงที่สุดคือผู้มีปัญหาสุขภาพ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ที่ต้องอยู่แบบโดดเดี่ยว โดยการอยู่เพียงลำพังก็มีทั้งส่วนที่เลือกชีวิตแบบนี้เอง รวมถึงส่วนที่ไม่ได้เลือกแต่จำเป็น-จำใจ หรือครอบครัว ญาติพี่น้อง เป็นผู้ตัดสินใจเลือกให้!!

สภาวะ “โดดเดี่ยวทางสังคม” ที่เสี่ยงจะ “ตายเดียวดาย” ที่รวมถึงจากการมีปัญหาวีถีรูปแบบต่าง ๆ นั้น... ดร.วัลลภ ชี้ไว้ด้วยว่า... จริง ๆ สาเหตุก็มีหลากหลาย ทั้งสภาพสังคมโดยตรง รวมถึงสภาพเศรษฐกิจ ที่ผู้คนยุคนี้ต้องแข่งขันกันมากขึ้นจนทำให้เกิดชีวิตที่เคร่งเครียด ต่างคนต่างก็ต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ซึ่งเมื่อการใช้ชีวิตในสังคม การใช้ชีวิตนอกบ้าน ต้องพบเจอปัญหาสารพัดจนเกิดความเหนื่อยล้าในชีวิต ก็ทำให้หลาย ๆ คนเลี่ยงการมีสังคม จนที่สุดก็ “ต่างคนต่างอยู่”...

จน “ตายเดียวดายเรื่องใกล้ตัวคนไทย”

และ “ตายหลายปีโดยไร้คนรู้เกิดขึ้นอี”

“สังคมไทยมาถึงจุดนี้...ยังไถ่กันดี??”